

Aşkın Müridi

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 13 Mart 2021

Kutsal bir dokunuş
Sabırsız bir vaveyla
Kundaklanmış yüreğimin masumiyeti saklı işte
Göge eren b/akışında b/aşka dokunduğum
S/onsuzluğun da rüzgârı
Bazen cebbar bir fısıltı
Körebe oynayan gecenin karanlığı ne ki?
Ah, ıssızlığım dahi aydınlatırken evreni
Masum bir sevgiden ötesi yok işte.

Renkler aşan coşkuma
Kat çıkan mevsimden
Firar ettim edeceğim
Belki de yerle yeksan edilmiş ömrün ç/ağrısıdır
Azat edilmeyi dilediğim
Ah, o hüzün bahçesi:
S/alındığım kadar bir çiçek edasıyla
Zanlardan yana yok derdim asla
İman gücümde asılı her dua
Göge kanat açan şu sessiz vaveyla
Hüznüme binaen
Sevmeyi en çok seven
Sevilmek ne ki?
Kabaran göğsümde
Tutkulu bir heceden yana yok derdim
Aşkla doğdum aşka bandım
Bir kez sefil benliğimi.

Mabedim mi matem yüklü?
Mahrem bir aşkın her zerresi
Tükendiğim de değil hani
Türettiğim nice dünya
Aşkı kardığım hüzün ve müridi iken aşkın
Tutuşan hecelerim ve kalemim
Kalesi elbet bunca hüzünlü rengin.

Bir resimsem asla çizilmemiş
En güzel şiirsem yazmaya doyamadığım
Bir kulpu yok madem varlığımın
Kutsalında aşkın
Sadece Rabbimi andığım
Anbean beyan ederken servetimi
Kuş kadar yüreğim mademki her şeyim
Misafir olduğum şu cihanda
Devindiğim her mısra
Çözülmezim elbet aşkın hatırına
Kandığım nice gün nice beyit
Hazanla örülü bahçem
Hala da bakıyorsam ömre pembe gözlerle.

Kızaran yanaklarım
Soluk teninde öfkeli mizaçların
İçtenliğime kefilim
En çok hatta tek bilen Rabbim madem
Allah'ın bildiğini neden saklayım kuldan?

Kölesi olduğum değil cihan
Tek zerremle yıkılan putlara ettiğim sitem
Andıkça aşkı ve rahmeti
Öykündüğüm cennet elbet sevginin ta kendisi.